

Zasvěceným vstup povolen

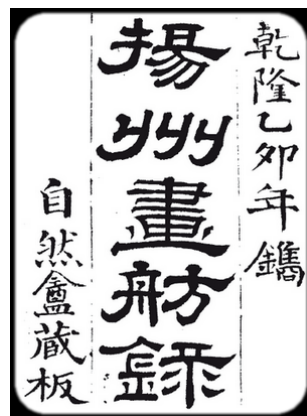
periferie

LUCIE OLIVOVÁ (ED.): *MĚSTO RADOVÁNEK NA DLOUHÉ ŘECE. YANGZHOU V 18. STOLETÍ*
DOKOŘÁN, PRAHA, 2014, 1. VYDÁNÍ, 128 STRAN

V útlé a oku lahodící publikaci s poutavým názvem *Město radovánek na Dlouhé řece* se skrývají ukázky z cenného historického pramene, vybrané a přeložené uznávanou sinoložkou Lucií Olivovou a doprovázené jejími zasvěcenými komentáři a poznámkami. Oním výchozím textem je kniha *Yangzhouské výletní loďky* z roku 1795 (respektive její vydání z roku 1960), jediné dodnes živé dílo učence a bohéma jménem Li Dou (?–1817), jehož ostatní dochované texty (několik desítek básní a dvě divadelní hry) upadly v zapomnění. O něm samotném se s jistotou ví jen tolik, že první část svého života procestoval a tu druhou věnoval právě psaní rozsáhlého pojednání o jihočínském městě Yangzhou, ležícím na soutoku Dlouhé řeky a Velkého kanálu.

Četba knih s čínskou tematikou s sebou nutně přináší řadu úskalí, samotným cizorodým jazykem (zvláště pak vlastními jmény a místními názvy) počínaje a pramalou obeznámeností současného evropského čtenáře s většinou pojednávaných reálií konče. I proto zařadila autorka ediční poznámku nezvykle na samý

úvod svazku a publikaci opatřila nejen poznámkovým aparátem, ale též stručným slovníčkem názvů hlavních yangzhouských pamětihodností. Vlastní stostránkový text pak sestává ze šesti tematicky vyhraněných a na menší kapitoly rozčleněných oddílů, věnovaných místopisné charakteristice města Yangzhou, obchodu se solí jako zdroji jeho bohatství, slavné literární minulosti, návštěvám císaře, zálibám vyšších vrstev a zábavě prostého lidu.

TITULNÍ STRANA PŮVODNÍHO
VYDÁNÍ KNIHY YANGZHOUSKÉ
VÝLETNÍ LOĎKY. DŘEVORYT,
1795. (REPRO Z KNIHY, S. 16)

Město radovánek na Dlouhé řece

Lucie Olivová

DOKORÁN

Li Dou zachytil ve svém díle barvitou a pro českého čtenáře nadmíru exotickou mozaiku čínského města, které tehdy bylo kulturně i ekonomicky vzkvétajícím správním střediskem stejnojmenné prefektury. Autorův zasvěcený popis yangzhouských architektonických památek, tradic a obyvatel prozrazuje jeho detailní obeznámenost s dotyčným prostředím a současně se v něm odrážejí pisatelovy vlastní záliby a životní zkušenosti. Značnou pozornost tak věnuje kupříkladu divadlu – sám psal hry, režisoval představení a vynikal ve zpěvu –, mezi jehož dobová specifika patřilo úzké propojení s nevěstinci (od konce 17. století bylo ženám zakázáno hrát divadlo a jejich rolí se tak museli zhostit muži, nebo – stranou veřejnosti – právě kurtizány).

Výchozí pramen, tj. kniha *Yangzhouské výletní lodky*, bohužel není – i přes svou nespornou historickou hodnotu a faktografickou bohatost – textem příliš čtivým. Pro autorův styl jsou charakteristické sáhodlouhé výčty (každá vystupující postava musí být představena všemi jmény, přezdívkami a čestnými nebo posmrtnými přízvisky) a namísto delšího poutavého vyprávění klade důraz spíše na celkové množství v krátkosti pojednaných pamětihodností, osobností, obyčejů nebo událostí. Není potom divu, že čtenář chvílemi už netrpělivě vyhlíží další z komentářů Lucie Olivové, z nichž mne zklamal – svou stručností i povšečností – pouze jediný, týkající se přitom nadmíru vděčného tématu, totiž strašidelných příběhů. A stejně tak se při četbě člověk rád zastaví nad (vskutku pozoruhodnými) doprovodnými obrazovými materiály, jež knihu doprovázejí v hojném počtu a zahrnují mimo jiné několik dřevorytů z původního vydání Li Douovy knihy.

Knihla *Město radovánek na Dlouhé řece* zkrátka není titulem určeným čtenářům, kteří jsou doposud netknuti kouzlem Dálného východu. Milovníci staré Číny, uvyklí podobnému stylu psaní (však ani tradiční čínskou báseň neocení dnes každý) a znalí alespoň trochu čínských dějin a reálií, si zde však rozhodně přijdou na své. Bez horečnatého listování příslušných poznámek si totiž budou moci z textu odnést množství zajímavých informací i ne jeden námět pro svou další četbu či studium.

PETR NAGY